

عنوان مقاله:

نمود رمانتیسم در اشعار فریدون مشیری

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

معصومه محمدنژاد - باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد اسلامشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اسلامشهر، ایران

محبوبه حاتمی یزد - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه پیام نور تهران

خلاصه مقاله:

ادبیات معاصر ایران، جلوهگاه ابداعات و تحولاتی ژرف در حوزههای لفظ و معنا است. این تحولات گاه در توانمندی اندیشه‌پورزان ریشه دارد و گاه در اقتباسهای مستقیم و غیرمستقیم از ادبیات جهان. در این نوشتار، جلوههای رمانتیسم در اشعار فریدون مشیری 1305-1379 ه.ش به روش توصیفی تحلیلی بررسی شده است. یافتههای تحقیق با عنوانهای فردیت (احساسگرایی و ترجیح احساس و تخیل بر عقل، حزن و اندوه، نوستالژی و حسرت بر ایام گذشته) یاد معشوق، بازگشت به دوران بدوی و معصومیت کودکی، نقد مدنیت و نفی مظاهر تمدن جدید، تحسر بر زوال ایدهآلها (اساطیر، سادگی و گریز از فحاشیهای سنتی، مذمت سرمایه‌داری، همدلی و یگانگی با طبیعت، دینگرایی شهودی یا رویکرد عاطفی و شهودی به دین، رمانتیسم اجتماعی) همدلی با محرومان و رنج‌هایشان و آرمانخواهی (دست‌پبندی شده است. نتایج تحقیق نشان میدهد که اکثر مولفهای رمانتیسم در شعر مشیری دیده میشود و او همچون رمانتیکها با بیان کردن مسایل به زبان عواطف و احساسات، مقاصد خود را در شعر بیان میکند.

کلمات کلیدی:

رمانتیسم، ادبیات معاصر، شعر نو، فریدون مشیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581369>

